

Piet van den Breemer viert gouden jubileum bij het Bakelse Willibrordusgilde

'Ik dacht dat ik een jaartje zou blijven'

BAKEL - Piet van den Breemer is amper 27 als hij met koffer en fiets de trein naar het Zuiden neemt. De jonge Soestenaar gaat in Bakel als boerenknecht werken. Voor een jaartje, verwacht hij, daarna wil hij in Friesland zelf boer worden. Geschiedenis laat zich echter niet vooraf schrijven. Aanstaande donderdag viert Van den Breemer zijn vijftigjarige jubileum als lid van het Bakelse Sint Willibrordusgilde.

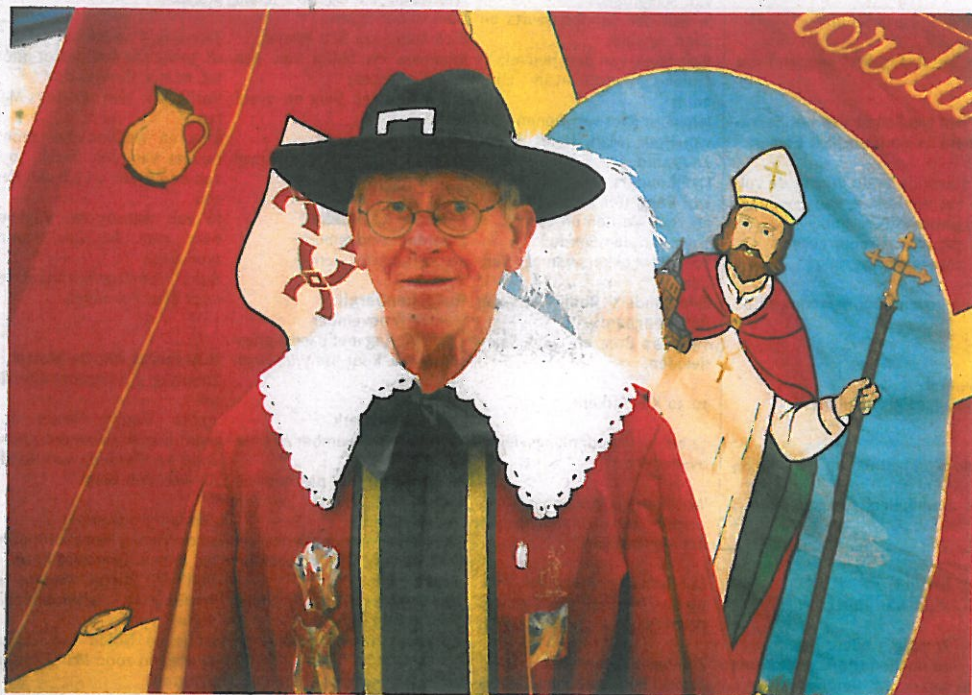
Door Siel Peijs

"Via een kameraad hoorde ik dat in Bakel een boerenknecht gezocht werd", vertelt de jubilaris. "Zijn zus was met haar man de Kanthoeve aan het opzetten. Eén van hun burens kon wel wat hulp gebruiken. Ze was jong weduwe geworden en na het overlijden van haar man met vijf kinderen en een boerderij achtergebleven. Ik ben gaan kijken en besloot de uitdaging aan te gaan."

Van den Breemer, geboren en getogen in Soest, heeft dan al langer de ambitie om boer te worden. Zijn vizier staat op Friesland. Hij ziet het werk op de boerderij van de weduwe Jaspers aanvankelijk dan ook als een tussenperiode: "Ik dacht dat ik een jaartje zou blijven. Maar na een half jaar was ik de stal al aan het verbouwen. Het klikte goed tussen Nel en mij. Na twee-en-een-half jaar zijn we getrouwd."

Groot Gaesbeekergilde

In dezelfde periode dient ook het Sint Willibrordusgilde zich aan. Van den Breemer is van huis uit bekend met de wereld van de schutterij: "Ik was lid van het Groot Gaesbeekergilde in Soest. Een familiekwes- tie; mijn vader, mijn grootvader, eigenlijk mijn hele familie

was lid. De belangstelling voor het gilde was er dus al. Ik vind bovendien dat je je niet moet afzonderen als je van buiten komt."

Wanneer Van den Breemer in het voormalige café Sjoke van Thiel zit en de schut binnenkomt, besluit hij zich spontaan aan te melden. Het kost hem een rondje, maar de sollicitatie wordt positief ontvangen.

Volgens Willem Royackers, voorzitter van het Sint Willibrordusgilde, is dat logisch: "Gildebroeders hebben overal dezelfde mentaliteit. Of ze uit Gelderland komen of uit de Baronie, ze spreken dezelfde taal."

Dat Van den Breemer als 'Hollander' lid van de Bakelse schut mag worden is echter

nog geen uitgemaakte zaak. In het bijzonder twee van de beschermheren uit hun twijfels. Buurmannen Marius en Toon Slegers springen echter voor hem in de bres. De neven, ook boer, zijn overtuigd dat het kandidaat-lid uit het juiste hout gesneden is. Tijdens de stemmingsvergadering ontdoen ze zich spontaan van hun gilde-jas met de boodschap: "Als Piet geen lid mag worden, dan trekken wij ons pak ook uit". Het pleit met de witte en zwarte bonen is vervolgens snel beslecht.

Breder dan Bakel

Nu, 50 jaar later, blijkt dat beide Slegers het gelijk volkomen aan hun zijde hadden. Van den Breemer heeft niet

alleen zijn bijdrage gehad binnen het Bakelse gilde. Hij heeft zich ook nadrukkelijk ingezet voor het gildewezen in

het algemeen.

"Hij is zeker 125 keer jurylid geweest bij vendelwedstrijden", vertelt Royackers niet

zonder trots. "Niet alleen in de Noord-Brabantse federatie, maar ook bij de Oud Limburgse Schuttersfeesten. Dat vendelen heeft hij binnen onze eigen vereniging altijd stevig uitgedragen. Door ons te vertegenwoordigen bij gildefeesten en wedstrijden. En door het te leren aan andere leden. Bovendien is hij drie jaar koning geweest. Daarnaast heeft hij zich meer dan verdienstelijk gemaakt voor het archief van het gilde."

Bij dat archiefwerk stuitte Van den Breemer op de reglementen. Die bleken nogal verouderd. Hij besloot ze te herzien en naar de huidige tijd te brengen: "Dat was maar goed ook. We konden met veel gebruiken eigenlijk niet langer vooruit. Je moet, ook als gilde, met je tijd mee blijven gaan." Op donderdag 7 november zal Van den Breemer geëerd worden tijdens de jaarlijkse teerdag van het Sint Willibrordusgilde. Dit jaar sowieso een bijzondere editie, want op de agenda staat tevens het driejaarlijkse koningsschieten.

"Eens kijken wie de beste schutter is", merkt Royackers op.

"Of wie het meeste geluk heeft", lachen vijftig jaren ervaring.